

Po roce 1946 jednotlivé domy nazývaly České a Slovenské cikány, dříve 'Gypsy', obsazený, po německé obyvatelstvo bylo vyhnáno na základě dekretů v roce 1945/1946. Bývalých obyvatel mohou odstranit jejich rodné město ani násilné události té doby z jejich mysli. Tak, že taková nikdy neopakují, ona měla brát po celém světě proti těm, kteří chtějí provozovat etnické čistky. Ale to by měl udělat všechno možné, že lidské, už nikdy jako 1938 je možné něco udělat. Platt, Fukov byl vyroben v roce 1960 průkopníky České armády. Kousek od řeky Sprévy a železniční trať Žitava-Drážďany vede přes vesnici oblast. By mohla být znovu zahájena výstavba bez velké přípravy; takže voda a kanalizace jsou částečně dochované. Gottfried Engel od Oppach vytvořil literární památku místo s jeho Kronika "Fukov" ve dvou svazcích.

Eberhard W. Winkler 06.03.2013

“Fugauer” konfliktu s kostelem a Bůh Připomínka neslavnou kapitolu v historii domova

Autor: Dipl.-Hist. Lutz Mohr, Greifswald, nativní Neusalza-Spremberger

Zdroj: Historie a příběhy z Neusalza-Spremberg, kapela 4 p. 51 ff. Zájem Společenství místní historie (IGO)2 011

Téměř před šedesáti lety zasněný a okouzující vesnice jako českého pohraničního města byla na řece Spree iší sousední obce Lužice Neusalza-Spremberg, Oppach a Taubenheim. Jako bývalé Německé vesnice mezi 1452 a 1460 v hustě zalesněné český rohu, pak nazývá "Spremberger Les", pod vedením hlavního osídlení, Kadaun způsobena vykloučit, mu říkali "Fuga" (Fukov) a "Fukov České v nedávné". Jeho 500 let historie zahrnoval rány osudu všeho druhu: válek, plunders, protivenství, změna vlastnictví mezi českými a německými dominií, víru boje, požáry, letu a vyhoštění až do hořkého konce lidské zničením. Zatímco určitý zlom byl v roce 1635, během třicetileté války pro Fukov: 'Sonderfrieden' byl dokončen v Praze 30. května téhož roku, po (1619-1637) císaře Ferdinanda II., král český a Maďarsko, Horní Lužice své spojence, kurfiřt saský, Johann Georg (1611-1656), přestupuju. Tedy byl dokončen konečného rozdělení mezi hranice lokality Horní Lužice.

Tady, 1635 tvořil v době války třicetileté pro Fugau speciální přestávka. Dne 30. května téhož roku, separátní mír byla uzavřena v Praze, po císaře Ferdinanda II (1619 - 1637), také král Čech a Maďarsko, Oberlausitz jeho spojence, saský kurfiřt Johann Georg I (1611-1656), převedeny. To znamená, že konečná separace mezi hraničními městy s Oberlausitzer byla dokončena. Obec Fugau jehož úzká chodba nyní jako jazyk vyčníval do Saska zůstal, Kingdom of Bohemia. Nicméně: “Němečtí a čeští obyvatelé vesnice ... Fugau žil až do vypuknutí 2. světové války v harmonii a ... pracovali ... no společně”(E. Scholze 1995, str 117). z Oppach Před zvažoval zatracenou Fugauer katolickou církev, Altar oblast Fugau, Hopfenberg - cesta k Schluckenau horní Fugau pod Hopfenberg po 1937 - nyní upraveno Spree od Fugau Mezi hlavní politické změny po skončení druhé světové války (1939 - 1945), nicméně, způsobil v poslední době exitus obce a obyvatel. Během konference v Postupimi v červenci 1945, vítězné mocnosti rozhodli, mimo jiné, přesídlit sudetských Němců z bývalé Československé republiky (CSR). Tato definice také ovlivněna Severočeské hraniční město na Fugau. Až do srpna 1946, němečtí obyvatelé museli opustit, stejně jako jinde v Československé republice, pohraniční vesnice, na jedné-time 149 domů a asi 700 obyvatel byly spočítány. Flight a dát před líbí 250 let. Četné Fugauer repatrianti nalézt také v sousedním německém příhraničním městě Spremberg nové místo k životu. Obec začala klesat, a do konce roku 1956 byla také ještě tam žije českým občanům opustit místo. Český výzkum ukazuje, ale vylidněná vyloučením místě byla poskytnuta na jejich jedinečnou polohou v padesátých letech 20. století až po předání do NDR. Plány hraniční vyrovnání mezi těmito dvěma bývalých socialistických zemích byly hozeny z nespecifikovaných důvodů (viz. P. Mikšíček, T. Krušnohoří 2009, str 60). Nakonec se stal politickým tématem na hranici s bývalou NDR - vymezení hranic bylo obtížné kontrolovat - vyhodili Armády České republiky v následku

systematicky opuštěnou budovu pohraniční vesnice pryč, a tak vymazat z mapy místa. Na Fugau nebo Fukov jehož poslední pozůstatky - malebné kostel z 1784 a školní budovy - byl vyhozen na 23 září 1960 je pouze starší mohou pamatovat. To byla vzdálená oblast "zlaté spoje", protože místo bylo vybráno pro svou malebnost jednou láskyplně nazývá, vyvinutý tam o bohatou kilometrů délky sahající Sprévy a železniční trati Zittau - je přerušeno Drážďany. Před 250 lety, na konci 17. století, tam byly již v Fugau podobných nebezpečných operací, ale ani povětrí výsledek. Tak málo je ještě známo, že má úzké vazby mezi Fugau a Spremberg, zejména v církevních a náboženských termínech uvedených v dřívějších dobách. To byl případ během období 1460-1696. Záznamy z Spremberg do dějin Fugaus znít jako legenda dnes. Jsou zprávy o střetech mezi zastánci reformace a protireformace v takzvané "Fugauer rohu" na přelomu 17. a 18. století. Byla to doba rozkolu a náboženské zmatky. Účinky strašlivé třicetileté války (1618-1648), která zpusťovala Evropu, byl také v Horní Lužici av Čechách stále všudypřítomný. Následná krvavý protireformace v Čechách a Maďarsku, nyní známý jako rekatolizace, lidé věří v Boha hluboce nejisté, který dnes zvítězil za svého pozemského stáda ve dvou kostelech. Mnoho věřících se stěhoval na otázku: "Které církve, katolík nebo protestant, jsme sloužit "šemohoucího". V té době Čechy se stal znovu katolík, ale některé pohraniční společenství do Saska, včetně Fugau které patřily k pravidlu Schluckenau zůstal protestant. Obyvatelé Fugaus by mohl postupně překonání důsledků války. To bylo reorganizovaný, zaseto a orat. Tkaní našel cestu. Každý, kdo se dělá svou každodenní práci svědomitě. V doprovodu šplouchání řeky Sprévy, obec kvetla znovu. Úrodná pole, svěží louky a pastviny, zdravé dobytek a nedaleké lesy usnadněno skromný prosperitu a plodné vztahy mezi životem a prací obyvatel. V té době bylo v Fugau zámek, Kretscham, mlýn a řada domů a zahrad. Zatímco majitele panství, Kretschams a mlýn byli katolíci, kteří Fugauer chalupářů a zahrádkářů patřil k luteránské víře. Mohli svobodně chodit do kostela v sousední protestantské církve Spremberger, dokonce měl jeho vlastní galerii a poslali své děti zde i pro církevní školu. Katolická Fugauer však, navštěvoval službu v kostele Českého pouti Schluckenau. Ale harmonické soužití Fugauer obou vyznání bylo tehdy arch-katolický pán nadvlády Schluckenau, Phillip Siegmund Graf Dietrichstein (d. 1716), trnem v oku. Měl koupí získal v roce 1682 obci dědicové předchozího vlastníka, Anton Ritter z Brummer, který byl považován za nábožensky tolerantní ve svých venkovských subjektů. Tak Fugau ztratil svou bývalou nezávislost. V průběhu roku 1696 poslal Graf Dietrichsteina bez okolků mu exekutor do Fugau s žádostí, aby všichni Fugauer se bez okolků einzufinden panství přijímat jeho pokyny. Administrátor předala svědomitě a velitelsky Fugauer Gutshof poradí svého pána: "Hrabě Dietrichsteina, vaše a náš Pán netoleruje další náboženství směs v obci Fugau, jeho držení. Kdo byl jeho předmětů není katolík nebo by přestupujete, kteří je měli dělat. "Rozrušený viděl Fugauer evangelickou víru a přemýšlel, co dělat teď? Zoufalý, že se obrátil na tehdejšího ministra Spremberger a mnohonásobný mistr Zacharias Steinel (1657-1710) o pomoc. Učení Spremberger duchovenstvo, kteří uplatnili svůj úřad od roku 1685 tam byl vědom toho, že Fugauer vlastní od starověku až Spremberger farnosti cítil kvůli nedostatku vlastní kostela. Dal jim dotaci, ačkoli oni byli Čechy, a tedy cizinci. Ale úsilí protestantského pastora Spremberger, správní rady přeshraničního farnosti, pro Fugauer vedl při vysokých protestantských subjektů v voliči Saska, stejně jako v superintendenci Bischofswerda, k žádnému úspěchu. Přesto zůstal Fugauer protestanty plně naděje a důvěry v Boha. Měsíc po měsíci šel. Pak se blíží k osudové 22.května 1696. jezuitský kněz jménem Falk z Schluckenau oznámil na Fugauer. Opět byli svoláni k Gentlemen. Otec poslal shromážděné Fugauer evangelická víra ostrými slovy: "Čiňte pokání pro právo, římsko-katolickou víru zpět, nebo prodat svůj majetek a táhne pryč. Dám vám několik týdnů změnit svůj názor. Má to ochotně, protože brzy všichni Saska bude katolík, volič už udělal začátek. " Ale tato slova obsahovala jen polovinu příběhu. Saské kurfiřtství nebyl katolík. Nicméně, Strong nastoupil na tehdejší vládce, kurfiřt August I., známý jako (1694-1733), na katolickou víru, on flirtoval s polskou královskou korunu; a ve skutečnosti, on nastoupil na trůn v roce 1697 jako král August II. z Polska a vládl oběma zeměmi. O slyšel Otce hluboce šokován protestanti Fugauer opět spěchal přes hranice do Spremberger pastora. A Magister Steinel znovu a znovu psal svým nadřízeným, včetně vlivné

základní a soudce a patronem Spremberg a města New Salza, záchodová rada Ludwig Gebhardt Freiherr von Hoym (1631-1711), považován za jeden z nejvyšší Úředníci na volební saského dvora bylo. Odpověď nepřišla. Do té doby, již někteří evangelický Fugauer vyrobený tajně v noci s věcmi přes hranici odtud do Spremberg. Let zůstal skrytý, ale nikoli katoličtí orgány, a Šluknov Exekutor kultivoval uprchlé předměty. Ale smírčí soudce soudy šlechticů na Horní a Dolní-Spremburg, Johann Schönbrodt, odmítl titulu své funkce zveřejnění, s odvoláním na královskou listinu z roku 1609. Požádal Fugauer pod jeho ochranou. Spor šel dál, nicméně, neplodné a dokonce vedlo ke konfrontaci mezi dvěma kněžími, otec a pastora Falk Steinel. Arogantní a ohrožuje opustil katolický Šluknovský Otec sladit evangelický pastor Spremberger: "Kde by se setkal v úředních jednání, oni chtěli, aby ho zatčení dále v Fuga". To bylo Steinel moc, a on cestoval dne 10. srpna bezprostředně po Drážďany Oberkonsistorium k objasnění problému Fugauer. Po konzultaci s vyšší desku na petici ho Steinels vlivný evangelický kněz vzal stranou a dal kněze Spremberger vydatné poradce. Mluvil tiše mu: "Milý Steinel, byly slyšet vaše úsilí na farníky v Českém Fugau plná chvály a schválení. Ale nemůžeme dělat v této věci, neboť se jedná o další země. Může jít ve jménu Božím jít domů a musel dávat pozor, aby neupadl do rukou papeženců ". Staňte se přemýšlivý, cestoval pastora Steinel zpět do Spremberg. Nicméně, Fugauer až do 25.září 1696 by mohl i nadále navštěvovat církev Spremberger. Tajně, ale také se choval Freiherr von Hoym v Fugauer věci. Nezdálo se, že uspěl v českých hraběte Dietrichsteina k prodeji vesnickou Fugau a jeho poddaným, aby ho přesunout. Po pečlivém zvážení všech vysokých instancí v Drážďany a Prahou, ale nakonec pak nejvyšší vládce Sváté říše římské německého národa, císař Leopold souhlasil I. (1640-1705) z dynastie Habsburků, prodej ne proto, Saské barona a státních úředníků evangelická luteránská církev patřil. Tím jediným možným pokusem záchranu selhal na vyšší úrovni pro protestantské Fugau. Fugauer dotčené smířil se svým osudem - není protestant konvertoval ke katolicismu nad - a poté, co prodali svou půdu, odešli po 28.listopadu Anno 1696, stanovené lhůty, své milované rodné vesnici. Katolická spolubydlící zůstal sám. Hlášeno Fugauer našel nový domov a živobytí mezi religionisty v sousedních městech Sohland, Taubenheim, Oppach, Spremberg, Friedersdorf nebo exulant Nový Salza. V Oppach vyhnanství Fugauer nebo náboženské uprchlíci založena okres Neu-Oppach, též zvaný "liška". Jak bylo uvedeno výše, od nepaměti byly úzké vztahy mezi Fugau a Spremberg. G. Engel (2004, str.44), rodiny zakladatele Fugauer místní Kadaun rytíř a vlastník půdy Anton z Brummer tak bylo (po 1460), (kolem 1682) a členové šlechtického rodu Uechtritz jak více Fugauer ve starém hřbitově u Spremberger kostel pohřben v Kirchbergu. Jako součást protireformace v roce 1696 tyto rodiny Fugauer přišel Spremberg a byly vypořádány zde: Hans Riedel, Christoph Rasche, Georg vyšší, Georg Schreiber, Martin Schulze, Martin Ander, Hans Schreiber a Hans Georg Scholze (srovnej W. Heinich 1918 str. 84F). Spisovatel by mohl zahrnovat příbuzní v prosinci 1676 narozených v Spremberg a později známý saský inspektora, kartograf a vydavatel Johann George Schreiber, který žil v Budyšině, Zeitz a poslední v Lipsku a pracoval. Pastor MA Steinel vykonával svůj úřad ve prospěch protestantských Spremberger, Fugauer a Friedersdorfer religionisty až do své smrti v roce 1710. Na energetické klerik a příznivec protestantské víry v české obci Fugau pamatovat dnes dva epitafů na vnější zdi apsidy kostela Spremberger.